

Salvador Cardús

Armes d'intoxicació massiva

L'especulació política s'està convertint en la principal arma si no de destrucció, sí de desmoralització massiva dirigida contra la majoria social que vol la independència de Catalunya. No és pas d'ara que determinades pseudoanàlisis polítiques, més que il·luminar, es proposin enfosquir les voluntats d'uns per deixar via lliure a les d'altres. Encara més, en moltes ocasions aquestes especulacions ni tan sols pretenen desinformar el públic en general –que també ho fan–, sinó que volen sembrar la zitzània entre les organitzacions polítiques i entre els seus líders i, sobretot, atiar les ambicions personals dins de cada partit per provocar-hi recels i conflictes. Rieu-vos d'això que ara el periodisme més escrupolós en diu postveritat!

EL CAS ÉS QUE, vista la inutilitat del recurs a la por, ara tracten de burxar per provocar en el secessionisme com més divisions millor. Es vol fer realitat l'antic pronòstic –de fet, un desig– d'Aznar, que deia que abans es dividiria la societat catalana que Espanya. I és que les amenaces han esdevingut gairebé innòcues per dues raons. La primera, pels anuncis de plagues tan exagerades que han arribat a fer riure i que els fets no han parat de desmentir, tant en el terreny econòmic com en el social. I la segona, perquè les amenaces venien de qui venien: personatges políticament i intel·lectualment desacreditats i en molt mala posició per fer creïbles els seus espantalls.

EN PARTICULAR, aquestes darreres setmanes hem pogut llegir i escoltar tota mena de rumors –allò del “diuen, diuen, diuen”– que intenten encabritar Junts pel Sí amb la CUP; enfrontar ERC amb el PDECat; que el PDECat desconfii del president Puigdemont, o que determinats consellers del Govern s'encarin al PDECat (observeu que, curiosament, el PDECat hi és un element comú). També formen part de les especulacions determinats elogis enverinats: els qui veuen Artur Mas en condicions de tornar-se a presentar; els qui veuen Oriol Junqueras mirant d'esquivar astutament una futura inhabilitació, o els qui adulen un conseller del PDECat per enfrontar-lo al candidat Artur Mas. També hi ha qui assegura, per increïble que sigui, que Madrid

CÈLIA ATSET

.....
Cal que els
qui volen la
independència
s'adonin dels
intents de buscar
brega a base
d'intoxicacions
informatives
i s'hi tornin
impermeables

confia en Junqueras per sortir de l'atzucac, mentre que d'altres ens volen convèncer que qui s'arronsaria, en cas de tornar al Govern, seria Artur Mas i el PDECat. I, per si no fos prou, hi ha tota mena d'especulacions sobre els silencis i les actituds discretes, que també són sospitoses i mereixedores d'interpretacions recargolades. Tot, menys donar arguments per convèncer de la conveniència de ser espanyols. N'hi ha per llogar-hi cadires!

NO SOC TAN INGENU per no saber que en totes les organitzacions hi ha tensions i que, molt particularment, el desafiament i el risc que han assumit els polítics compromesos amb la convocatòria d'un referèndum provoquen tibatants. Però les maquinacions que ara mateix s'expliquen per terra, mar i aire tenen ben poca credibilitat. Primer, perquè són conspiracions ridículament contradictòries entre elles.

Segon, perquè fa riure la pretensió que cada dia es puguin descobrir estratègies secretíssimes que tothom coneix; per cert, construïdes a base de consultar Google i d'un parell de tafaneries de sobretaula. Tercer, perquè les especulacions queden ràpidament desmentides no ja pels fets sinó per les noves especulacions que l'endemà fan córrer els mateixos que el dia abans n'explicaven una de diferent. El dia que les puguem estudiar amb calma, quedaran ben retratats!

AVIAT les especulacions seran tan innòcues com ho han acabat sent les amenaces. Però cal que els qui volen la independència s'adonin de tots aquests intents de buscar brega a base d'intoxicacions informatives i s'hi tornin impermeables. A més de coratge i determinació, per guanyar la independència caldrà molta sang freda, fortalesa i un esperit impertorbable.